

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid

(2017/C 342/05)

Föredragande: Anthony Gerard Buchanan (UK–EA), ledamot, East Renfrewshire Council (Skottland)

Referensdokument: Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – **Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid**

JOIN(2016) 49 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar det gemensamma meddelandet om världshavsförvaltning, som antogs den 10 november 2016 av Europeiska kommissionen och den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik.
2. Kommittén stöder de föreslagna åtgärderna för att säkerställa säkra, trygga, rena och hållbart förvaltrade hav.
3. Kommittén instämmer i målet om att säkerställa att EU är en stark global aktör som kan utarbeta en agenda för bättre världshavsförvaltning som bygger på en sektorsövergripande och regelbaserad internationell strategi. Ett sådant initiativ på EU-nivå kommer att ha som slutligt mål att fastställa en internationell standard för de sociala, ekonomiska och miljömässiga villkor som ska gälla inom havsrelaterad verksamhet, lika villkor som möjliggör tillräcklig hållbarhet i haven och stärkt konkurrenskraft för europeiska aktörer som verkar i dem.
4. Kommittén stöder fullt ut de slutsatser ⁽¹⁾ som rådet nyligen antog och där det efterlyser en mer samordnad strategi mellan de interna och externa aspekterna av världshavsförvaltningen, inbegripet synergier mellan EU:s och medlemsstaternas strategier och regionala strategier.
5. ReK påminner bland annat om sina tidigare yttranden om kommissionens meddelande "På väg mot en integrerad havspolitik" ⁽²⁾, om fysisk planering i kust- och havsområden och integrerad förvaltning av kustområden ⁽³⁾, om att utveckla potentialen hos havsenergi ⁽⁴⁾ och om bättre skydd av den marina miljön ⁽⁵⁾.
6. Kommittén framhåller Europeiska unionens ledande roll inom havsförvaltning med målet att skapa det mest omfattande politik- och regelsystemet i världen för Europas kuster och hav, ett system som erkänner de lokala och regionala myndigheternas, kustsamhällenas och de ekonomiska och sociala aktörernas roll när det gäller att se till att de ekonomiska, miljömässiga, klimatmässiga och sociala faktorerna hanteras korrekt på ett heltäckande sätt och genom flernivåstyre.
7. Kommittén anser emellertid att världshavsförvaltningen påverkas av vad som kallas "de allmänna tillgångarnas tragedi". Trots att det finns ett flertal allmänna världsomspännande eller havsområdesbaserade avtal, såsom Unclos och specialiserade avtal särskilt inom ramen för IMO, råder en betydande splittring. EU bör därför både föregå med gott exempel och skapa incitament så att partner utanför EU kan reproducera de höga standarder som gäller i EU:s havspolitik. Sådana incitament, bl.a. kapacitetsuppbyggnad, skulle kunna ingå i internationella handelsavtal och utvecklingsprogram som EU förhandlar fram med tredjeländer.

⁽¹⁾ Rådets slutsatser av den 3 april 2017.

⁽²⁾ Föredragande: Michael Cohen, CdR 126/2010.

⁽³⁾ Föredragande: Paul O'Donoghue, CdR 3766/2013.

⁽⁴⁾ Föredragande: Rhodri Glyn Thomas, CdR 01693/2015.

⁽⁵⁾ Föredragande: Hermann Kuhn, CdR 07256/2014.

8. EU och medlemsstaterna har parallella befogenheter när det gäller internationella förbindelser, vilket även innefattar havsrelaterade frågor. Detta kräver en tydlig samordning mellan förvaltningsnivåerna och att man ser till att EU:s och medlemsstaternas ståndpunkter i internationella forum har genomgått territoriella konsekvensbedömningar så att de behöriga lokala och regionala myndigheternas intressen beaktas fullt ut i dem.

9. Många frågor som rör världshavsförvaltning är oundvikligen lokala på grund av resursutvinning, ekonomiska fördelar för kustområden, fiskesamhällen och hamnar eller miljöpåverkan på Europas kuster och hav. Miljö- och klimatpolitiken och de ekonomiska beslut som rör världshaven på andra håll i världen påverkar EU:s lokala och regionala myndigheter. Detta kräver omfattande investeringar i fysisk planering i kust- och havsområden samt stöd till lokal och regional styrning.

10. ReK betonar att havspolitik är direkt kopplad till kustnära ekonomisk politik, miljöpolitik och politik för fysisk planering. Hur lokala och regionala myndigheter hanterar kustnära politik kommer att ha en direkt effekt på haven. Ofta har havsbaserad verksamhet uppfattats som den enkla lösningen för verksamhet som man motsätter sig vid kusten, i frågor som exempelvis vindkraftverk.

11. De lokala och regionala myndigheterna har befogenheter och positiva erfarenheter av förvaltningen inom en rad områden såsom fångst av fisk och skaldjur, vattenbruk, subventioner (t.ex. för ineffektiva flottor), ekonomi- och miljöpolitik (t.ex. marint skräp) och inspektioner (t.ex. fordonskontroller) som har en positiv eller negativ inverkan på andra områden utanför EU. De ingår också ofta i hamnmyndigheterna.

12. Kommittén framhåller de senaste undersökningarna från ReK⁽⁶⁾ och OECD⁽⁷⁾ om haven och den blå ekonomin. Kommittén insisterar, i linje med agendan för bättre lagstiftning, på att det är nödvändigt att genomföra inledande konsekvensbedömningar, också när det gäller territoriella konsekvenser, för att fastställa de möjliga hoten från alla sektorer, eventuella begränsande åtgärder och förväntade socioekonomiska konsekvenser, innan man inför ny lagstiftning, godkänner ny utvinningsteknik eller fastställer nya marina skyddsområden.

13. Kommittén påminner om FN:s nya mål för hållbar utveckling som undertecknats av alla EU:s och FN:s medlemsstater. Världshavsförvaltningen rör hållbarhetsmål 14 om livet under vattenytan och mål 13 om klimatåtgärder samt mål 11 om hållbara städer och samhällen. Kommittén välkomnar kommissionens plan att omsätta dessa mål i olika EU-politiska åtgärder⁽⁸⁾, eftersom det skulle kunna utgöra en god grund för att skapa en samsyn på internationell nivå som går utöver sektorsspecifika lösningar för en hållbar världshavsförvaltning.

14. ReK anser däremot att varor och råvaror som härrör från världshaven endast ska kunna importeras från tredjeland till EU:s inre marknad om dessa länder stegvis konvergerar mot högre EU-standarder, såsom till exempel förbudet mot att kasta fångst överbord.

15. De tre prioriterade områdena, som delats upp i 14 åtgärder, i det gemensamma meddelandet utgör en relevant utgångspunkt för att vidta ytterligare åtgärder för världshavsförvaltning på EU-nivå och internationell nivå. I meddelandet behandlas främst den internationella delen av havspolitik, men det finns också en lokal och en regional aspekt, när det gäller både befogenheter och direkt territoriell inverkan och graden av specialisering och beroende av havet.

Prioriterat område 1: Förbättra den internationella ramen för förvaltningen av världshaven

16. När det gäller **åtgärd 1** om att täppa till luckor i den internationella havsförvaltningsramen för att förbättra regelverket och skapa lika villkor noterar kommittén att det redan finns ett omfattande regelverk på internationell nivå som omfattar marina gränser, navigering, skärgårdsstatus och transitsystem, exklusiva ekonomiska zoner, jurisdiktion över

⁽⁶⁾ Alexander Charalambous m.fl., "Developing blue economy through better methodology for assessment on local and regional level", Regionkommittén, 2016. http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/order%206203_Blue%20Economy_form_-_WEB.pdf

⁽⁷⁾ OECD, "The Ocean Economy in 2030", 2016. <http://www.oecd.org/futures/oceaneconomy.htm>

⁽⁸⁾ COM(2016) 740 final.

kontinentalsockeln, djuphavsutvinning, utnyttjande, skydd av havsmiljön, vetenskaplig forskning och tvistlösning. ReK påpekar i detta avseende att de befintliga administrativa gränserna och de europeiska lokala och regionala samhällenas kulturella och traditionella särdrag bör beaktas vid utformningen av politiken för världshavsförvaltning.

17. EU har redan en stabil politik i frågor som rör reglering av fiske, fysisk planering i kust- och havsområden samt makroregionala strategier. I vissa länder är översiktsplaneringen ett viktigt politiskt redskap för lokal fysisk planering av mark och vatten. De lokala myndigheterna har redan i dag ansvar för planering av kustområden och territorialhav. Översiktsplanering som verktyg får inte påverkas negativt av den förvaltning eller de rättsliga ramverk som EU-kommissionen föreslår. Den största utmaningen både på EU-nivå och i synnerhet i världen är avsaknaden av kontroller och ett stabilt genomförande. Genom att föregå med gott exempel har EU därför möjlighet att införa krav på ömsesidighet och erbjuda incitament när man förhandlar om nya internationella regler med tredje parter och organisationer. Detta globala initiativ för att se till att dessa regler efterlevs är nödvändigt för att säkerställa lika villkor för alla länder, regioner och ekonomiska aktörer.

18. När det gäller **åtgärd 2** håller ReK med om att regional fiskeriförvaltning och regionalt samarbete inom viktiga havsrelaterade områden för att åtgärda brister i den regionala havsförvaltningen kommer att förbättra situationen för fisket inom EU och hjälpa andra att uppnå de höga standarder som gäller inom EU.

19. Kommittén är oroad över att kommissionens riktlinjer om råvaruutvinning på havsbotten skulle kunna avskräcka från en fokusering på EU:s resurseffektivitetsplaner, i synnerhet för att tekniken för utvinning av naturresurser är oprövad och eventuellt kan skada den naturliga miljön. ReK efterlyser samordning med medlemsstaternas förhandlingar inom Internationella havsbottenmyndigheten.

20. Kommittén rekommenderar i detta avseende att EU ska verka för och skapa incitament för att andra länder och organisationer ska införa det europeiska systemet med gula och röda kort som ett sätt att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske på global nivå, inklusive svartlistning och exportförbud på grund av bristande efterlevnad. Kommittén anser att de nuvarande planerna på ett elektroniskt verktyg för att hantera fångstintyg bör påskyndas. Sådana åtgärder skulle gynna branschen i de regioner där man strikt tillämpar bestämmelserna.

21. **Åtgärd 3** för bättre samordning och samarbete mellan internationella organisationer och lansering av världshavspartnerskap för havsförvaltning kommer att främja regionala havsknutpunkter genom bättre internationell exponering.

22. ReK anser att lokala och regionala konkurrenskrafts- och kompetenscentrum, särskilt i områden med en stark maritim dimension, inklusive de yttersta randområdena, kan spela en avgörande roll och måste få finansiellt stöd för att utveckla internationella forskningsteam och plattformar för tekniköverföring till stöd för EU:s arbete för världshavs-förvaltning.

23. ReK motsätter sig tanken på att skapa nya internationella regler och organisationer från grunden. Kommittén delar kommissionens uppfattning att det är bättre att förbättra det befintliga styrnings- och tillsynssystemet genom att fokusera på bristande effektivitet och förbättra den internationella samordningen. I detta avseende är det viktigt att innan nya åtgärder lanseras inom en viss ram (t.ex. oljeprospektering) se till att man väl känner till följdverkningarna för andra politikområden och sektorer (t.ex. fisket).

24. När det gäller förvaltningen av biologisk mångfald i områden som inte omfattas av den nationella jurisdiktionen rekommenderar ReK att EU ska förbättra samordningen med Emsa⁽⁹⁾ och EFCA samt aktivt involvera de europeiska regionerna i samordningsåtgärderna och samråden med angränsande europeiska regioner.

25. Världshavsförvaltningen ingår i EU:s flernivåstyre och kräver därför samordning av nationella resurser och EU-resurser för kapacitetsuppbyggnad, inspektion, säkerställande av efterlevnaden, avskräckande åtgärder och lagföring av

⁽⁹⁾ Emsa: Europeiska sjösäkerhetsbyrån (<http://www.emsa.europa.eu/>).

samtliga enheter som bryter mot de gällande regelverken. Detta kräver medverkan av de behöriga lokala och regionala myndigheterna med avseende på **åtgärd 4** om kapacitetsuppbyggnad, eftersom detta direkt kommer att gynna kust- och havsregionerna ur många tekniska och administrativa synvinklar.

26. ReK betonar att **åtgärd 5** om att säkerställa tryggheten och säkerheten på alla hav är avgörande för sjöfolk, företag och hamnoperatörer samt ett centralt inslag i kampen mot tvångsarbete och människohandel. EU bör fortsätta att vara den ledande jurisdiktionen på detta område med det mest omfattande regelverket för trygghet och säkerhet till havs och i hamnar och använda sitt betydande internationella inflytande för att uppmuntra ömsesidiga arrangemang i andra delar av världen.

27. ReK anser att samarbetet mellan de nationella myndigheterna och Frontex, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån måste utmynna i en gemensam kapacitet för övervakning till sjöss, där EU, i förekommande fall, tillhandahåller moderna fartyg och modern teknik för att effektivt verkställa övervakningen.

Prioriterat område 2: Minska belastningen på haven och skapa förutsättningar för en hållbar blå ekonomi

28. När det gäller **åtgärd 6** är det mycket viktigt att genomföra FN:s klimatavtal från Paris (COP21) för att begränsa klimatförändringarnas skadliga verkningar på haven, kusterna och ekosystemen samt att ta upp de framtida kostnaderna för den globala uppvärmningen och de stigande havsnivåerna. De globala klimatmålen kräver lokala anpassningsåtgärder, eftersom de flesta klimateffekterna är lokala sådana. Såsom ReK nyligen konstaterade⁽¹⁰⁾ har de lokala och regionala myndigheterna därför en mycket viktig roll att spela i utarbetandet och genomförandet av nationella, europeiska och internationella anpassningsramar för att hantera konsekvenserna av klimatförändringarna i världshaven. Särskilt kapacitetsstöd och ekonomiskt stöd måste tillhandahållas i detta syfte till alla regioner, inklusive de yttersta randområdena på grund av deras strategiska läge i Atlanten, Indiska oceanen och Karibiska havet. För att uppfylla Parisavtalet är det dessutom av avgörande betydelse att inte bara införa klimatanpassningsåtgärder i havsförvaltningen, utan också att lämna kvar en avsevärd andel av de befintliga fossila bränslena i jorden. För konsekvensens skull bör åtgärd 6 därför stärkas och inbegripa åtgärder för att förhindra nya provborrningar efter olja i känsliga delar av de europeiska haven.

29. Kommittén betonar att **åtgärd 7** om att bekämpa olagligt fiske och stärka den hållbara förvaltningen av livsmedelsresurserna från havet på global nivå direkt främjar EU:s fiskeindustri. Detta kräver att man stärker de befintliga regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och ser till att de har full kapacitet, och förutsätter att kommissionen får ett starkare mandat att förhandla med och stödja dessa organisationer.

30. I linje med **åtgärd 8** håller kommittén med om att fiskesubventioner som skadar miljön både i EU och i tredjeländer bör fasas ut. Man måste fastställa lämpliga incitament och mildrande åtgärder för att trygga livskraften i de samhällen som i hög grad är beroende av fisket, både inom EU och på andra håll.

31. **Åtgärd 9** om att bekämpa marint skräp och ett "hav av plast" är ett av de viktigaste initiativen i detta förslag. Åtgärden innebär direkta fördelar för turism och fiske. Fortsätter människan att sprida plast i naturen i samma takt som vi gör nu kommer havet att bestå av mer plast än fisk år 2050. De lokala och regionala myndigheternas nuvarande befogenheter med avseende på avfallshantering och förebyggande av avfall kan ge ett avgörande bidrag. Lokala myndigheter har en viktig roll i och med sin kapacitet att utvinna energi vid förbränning av omhändertagen plast. I dag är det fortfarande 28 % av avfallet i EU som deponeras. En stabil EU-miljöram för förebyggande åtgärder, inklusive ett eventuellt EU-förbud mot mikroplaster, kräver ordentlig tillsyn på lokal och regional nivå samt fortsatta investeringar i renare teknik, inklusive utveckling av en skräddarsydd lokal och regional politik för att förebygga marint skräp. Detta bör omfatta ytterligare framsteg mot en gemensam ordning inte bara för mottagningsanordningar i hamn utan även för avgifter för fartygsgenererat avfall och lastrester för att motverka att fartyg gör sig av med dem innan de lägger till i hamnarna. De europeiska regionerna och lokala myndigheterna hör till de största producenterna av marint skräp och plast, men påverkas också av skräp som kommer från länder utanför EU, vilket innebär att internationellt samarbete är nödvändigt.

32. Kommittén välkomnar kommissionens initiativ för att bekämpa havsföroreningar och marint skräp i synnerhet, men noterar att detta är ett första steg mot renare hav och att EU och medlemsstaterna kan visa vägen genom att lägga fram en gemensam plan för att i slutändan avlägsna skadliga ämnen till havs såsom ammunition, kemikalier och kärnämnen. Därför

⁽¹⁰⁾ Föredragande: Sirpa Hertell, CdR 2430/2016.

betonar kommittén i detta avseende vikten av pilotprojekt som kan utveckla och visa upp Europas kapacitet, teknik och engagemang för fred. Sådana projekt kan vara en källa till både teknikexport och kunskaper som kan föras vidare till tredjeländer och organisationer som ett incitament för att införa en liknande politik på andra håll.

33. En sådan gemensam plan om havsföroreningar kan även ge konkreta fördelar för havsregioner och deras befolkning, inte bara direkt genom kunskap, expertis och ökad civilskyddskapacitet för sökning, räddning och bärgning, utan även i ett bredare perspektiv i form av ökade inkomster från turism och fiske, bredare ekonomisk utveckling samt en renare miljö och hälsofördelar, inte bara i Europas kustområden utan även i närliggande regioner och hela havets ekosystem.

34. **Åtgärd 10** om att främja havsplanering på global nivå, inklusive eventuella internationella riktlinjer om havsplanering från IOC-Unesco, stämmer överens med tidigare ReK-yttranden där man framhåller EU:s långtgående politik för fysisk planering i kust- och havsområden och de lokala och regionala myndigheternas bidrag. Detta är också ett tillfälle för företagen i EU att tillhandahålla tillhörande tjänster och produkter i hela världen.

35. I detta avseende instämmer kommittén i **åtgärd 11**, som syftar till att uppnå det övergripande målet att bevara 10 % av havs- och kustområdena samt att främja en effektiv förvaltning och tillsyn av skyddade marina områden för att i praktiken skapa "havsparker". Aktuella studier av liknande projekt i Australien visar på fördelar för turismen och fisket i angränsande regioner som kan reproduceras på andra håll, bl.a. i delar av de europeiska kusterna. I detta sammanhang framhåller kommittén vikten av att göra lokala berörda aktörer delaktiga och ge dem inflytande i fastställandet och förvaltningen av skyddade marina områden. Skyddade marina områden som inte har tillräckliga resurser samt begränsad tillgång till vetenskapliga uppgifter kan vara ett betydande hinder för en hållbar ekonomisk utveckling, t.ex. havsenergi och hamnar.

Prioriterat område 3: Stärka internationell havsforskning och internationella havsdata

36. När det gäller **åtgärd 12** anser ReK att en sammanhållen EU-strategi för havsobservation, nationella fiskeriuppgifter och havsredovisning kommer att förbättra datatjänsterna och observationerna. I detta avseende behöver befintliga plattformar i EU och internationellt för kartläggning av hav och havsbotten, såsom EMODnet eller Copernicusprogrammet för havsobservation, integreras och göras driftskompatibla. Initiativ såsom IPBES (en global plattform och ett mellanstatligt organ som är öppet för alla FN-medlemsstater och som syftar till att stärka kopplingen mellan vetenskap, politik och lokal kunskap i beslutsfattandet i fråga om biologisk mångfald och ekosystemtjänster) bör uppmuntras, inklusive utvecklingen av nya verktyg såsom ett nordiskt IPBES, EU:s Maes (kartläggning och bedömning av ekosystem och ekosystemtjänster) och Esmeralda (förbättrad kartläggning av ekosystemtjänster för politikutformning och beslutsfattande).

37. Kombinationen av olika befintliga och framtida databaser skapar en tvärvetenskaplig korpus av kunskaper och uppgifter om havet som rör flera områden, t.ex. miljöskydd, fiske och vattenbruk, katastrofhjälp, första hjälpen- och räddningstjänster, gränskontroll och migrationsövervakning samt transporter. Kommittén ser inget behov av att ytterligare databaser tillkommer, utan hellre att de databaser som redan finns kan samordnas, för att vara till nytta för medlemsstaterna.

38. Kompatibla, redundanta och överlappande databaser samt insamling av marin kunskap och kartläggning av haven kräver större synergier, inte bara mellan de olika EU-institutionerna och behöriga nationella institutionerna utan även med andra medlemsstater och internationella organisationer eftersom de gemensamma uppgifterna måste vara utgångspunkten för att utveckla gemensamma transoceana lösningar.

39. Marin kunskap får inte bara vara en strävan för den offentliga sektorn. Den privata sektorn, fiske- och sjötransportföretag, marinteknik-, telekommunikations- och bioteknikföretag samt företag som arbetar med olje- och gasprospektering till havs kan spela en avgörande roll när det gäller att samla in och sprida de miljöuppgifter som de samlar in vid sin verksamhet till havs. EU och andra internationella organ måste tillhandahålla incitament och underlätta detta så att ingen onödig börda uppstår.

40. ReK upprepar sin uppmaning till kommissionen att främja bästa praxis för användningen av offentlig-privata partnerskap inom den blå ekonomin⁽¹¹⁾. Detta främjande bör ta hänsyn till den potential som erbjuds av små och medelstora företag och den begränsade administrativa kapaciteten hos vissa av de relevanta nationella myndigheterna.

41. Kommittén framhåller de asymmetriska territoriella konsekvenserna av många av de utmaningar som haven står inför och som innebär att marina data för flera politikområden måste göras tillgängliga för lokala och regionala myndigheter på ett sätt som gör att de är lätta att nå och använda.

42. I överensstämmelse med tidigare ReK-yttranden om blå tillväxt⁽¹²⁾ uppmanar kommittén till ytterligare investeringar i "blå" vetenskap och innovation (**åtgärd 13**) och betonar i detta avseende vikten av yrkesrelaterad utbildning och kompetens för sjöfolk som utvecklas i nära samarbete med de marina branscherna.

43. Kommittén stöder utvecklingen av internationella partnerskap för havsforskning, havsinnovation och havsvetenskap, som bör utformas för att främja regioner som investerar i havsforskning och havsinnovation (**åtgärd 14**). I detta sammanhang kan EU:s politik och program såsom Horisont 2020, samt EHFF, Life, FSE och Eruf, användas för att utveckla partnerskap för havsforskning och havsinnovation, även med tredjeländer.

44. ReK erkänner den viktiga roll som strategin för blå tillväxt kan spela inom detta område och efterlyser främjande av strategiska initiativ på lokal och regional nivå och spridning av god praxis och framgångsrika projekt så att de kan genomföras i andra regioner, med särskilt fokus på tillämpad forskning och innovation inom områden med koppling till verksamheter i havs- och kustområden.

Avslutande rekommendationer

45. Världshavsförvaltningen påverkar de lokala och regionala myndigheterna på ett mycket asymmetriskt sätt och medför utmaningar som de ofta inte är rustade för att kunna hantera. Samtidigt kan ändringar i regelverk, fiske eller utnyttjande av naturresurser i andra delar av världen få direkta ekonomiska eller sociala effekter för Europas kustsamhällen och de områden som till stor del är beroende av verksamhet som rör havet.

46. De europeiska lokala och regionala myndigheterna har emellertid en proaktiv roll att spela när det gäller att införa en hållbar politik för att förhindra överfiske och havsföroreningar, bidra till EU:s flernivåstyre och verka för att EU och medlemsstaterna, som har jurisdiktion över 10 % av världens hav, ska föregå med gott exempel i internationella förhandlingar som rör havet.

47. I linje med det gällande interinstitutionella avtalet och paketet om bättre lagstiftning begär kommittén att en gemensam strukturerad dialog om världshavsförvaltning regelbundet ska anordnas av kommissionen, rådet, parlamentet och ReK i syfte att tillsammans utveckla nya politiska initiativ som rör havet med aktiv medverkan av företrädare för de berörda kust- och havsregionerna och deras befolkning i EU, särskilt öar, isolerade områden och de yttersta randområdena, eller deras representanter med ett direkt mandat. Dialogen skulle kunna inkludera de befintliga forumen för berörda aktörer inom EU:s olika havsrelaterade makroregionala strategier och företrädare för de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.

Bryssel den 12 juli 2017.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹¹⁾ Föredragande: Adam Banaszak, CdR 4835/2014.

⁽¹²⁾ Föredragande: Adam Banaszak, CdR 2203/2012, CdR 4835/2014, och Christophe Clergeau, CdR 6622/2016.